

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 "
Negyedévre . . . . . 3 "
Egy hóra . . . . . 1 "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Nők a kereskedelemben.

Nagybecskerek, május 13.

(—) Nem jutottunk még addig, mint az angolok, hogy arról beszéljünk: vajjon adjunk-e nőknek ugyanolyan politikai jogokat, mint a milyenekkel a férfiak rendelkeznek. Hála istennek nálunk legnagyobb részben csak a férfiak politizálnak, a nők, kiktől a kegyetlen sors megtagadta a családi élet örömeit, nem újabb jogokat keresnek, hanem — kenyeret.

S a modern társadalom, mely nem zárkozhatik el a világszerte észlelhető forrongások elől, tartozik arról gondoskodni, hogy mindenki, a ki dolgozni akar, találjon arra módot és alkalmat.

Az újabb viszonyok megváltoztatják a régi felfogásokat s ezeknek megváltozását nyomon követik a társadalmi életnek új alakulásai. Így megváltozott már a női hivatásra vonatkozó felfogás is, mely a nő szerepkörét kiszélesíti s jogot követel a nőnek is arra, hogy a nehéz társadalmi viszonyok között a maga sorsáról önállólag gondoskodhassék. Az újabb felfogás felszabadítja azt a sok értelmi és fizikai erőt, melyet a nő képvisel s a mely régebben egészen le volt kötve a családi kör, az otthon számára. Az újabb felfogásban kevesebb a költészet, valaminthogy

a régi formájából lassankint kibontakozó egész társadalmi élet egyre jobban közeledik a realizmus felé. A nőiség fogalmát az új felfogás se fosztja meg a finom eszménységtől, csak ennek az eszménységnek ad tágabb kereteket s összhangzásba igyekszik hozni a mindennapi élet küzdelmeivel, a változott viszonyokból származott újabb helyzet követelményeivel.

A nőnek a mellett, hogy joga van követelni a társadalomtól neki megfelelő szereplést, egyúttal kötelessége is az, hogy értelmi erejét és fizikai képességét a maga hasznára fordítsa. Joga van ahhoz, hogy kiszabadítsa magát a teljes függésből, mely eddig elé egészen a férfi jó vagy balsorsához kötötte, joga van ahhoz, hogy egyéniségét kifejthesse s fölvegye a küzdelmet a sorssal, mely nem törődik a felfogásokkal és kegyetlen örvénybe sodorja a nőt, ha el van hagyatva. Ezt a jogot az újabb társadalmi felfogás adta meg a nőnek, de a mikor megadta neki ezt a jogot, módot is kell számára nyújtani, hogy ezt a jogát gyakorolhassa s a jogokkal járó kötelességeket teljesíthesse.

Kétségtelenül nehéz kérdés az, hogy mely mértékig terjeszthető ki a nő társadalmi tevékenységének, munkálkodásának köre. Mert nagyon vi-

gyázni kell arra, nehogy a fölszabadított s a tevékenység minden terére kibocsátott női munkaerő ki ne szorítsa a férfit hivatásából, s nehogy a nők olyan konkurrencziát csinálhassanak a férfiaknak, a melyből kegyetlen zavarok és rettenetes társadalmi bajok származhatnak. Nagyon meg kell válogatni azokat a szerepköröket, a melyeket az állam és a társadalom megnyithat a női tevékenység számára; nagyon vigyázni kell arra, hogy a nőknek csak oly szerepkörök jussanak, melyeket betölthetnek nőiségüknek megőrzése mellett, s a melyben mikor sorsukról gondoskodhatnak, inkább segítségére, semmint kárára legyenek a férfinek. Mert abból csakugyan nem lenne a szociális bajoktól elárasztott társadalomnak haszna, ha a nő egészen elhagyva eddigi hivatásának terét, elárasztaná a férfiaknak való foglalkozások mezejét s azután egy proletariátus helyett lenne kettő: nők és férfiak proletariátusa.

Szíves örömmel látjuk, hogy nálunk, a hol csak legújabbban kezdődött meg a női tevékenységi kör kiszélesítése körül az államhatalom fáradozása, szerencsés kézzel találták meg azokat a módokat, a mikkel a nők sorsán segíteni lehet és segíteni kell is. A tapasztalás bizonyítja, hogy

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A nagy út előtt.

Egyszerű történet, gyakran megújul. Nincs benne semmi bizarr, semmi vérfagyasztó.

A ki csak az ilyeneket szereti: ne is kezdje olvasni.

*

Másfél óráig tartott a tanácskozás. Suttogva, zaj nélkül folyt Aztán kimondták az ítéletet. Az is így hangzott, mint a halálharang.

Különben nem volt egyéb. A bírák elég kiméletesek akartak lenni; a vádlott nem is hallotta az ítéletet, szótlán volt nagyon. Csak környezetét érintette a kimondott kemény szó úgy, mintha tüzes vassal szurták volna meg. Hirtelen sírás fogta el valamennyiüket. Az apát, az anyát, a testvéreket: fuldokló, fájdalmas zokogás, mely a sziv mélyéig hat és hasító, égető sebet okoz. De elfojtották hamar. Ne hallja . . .

Különös ítélet, a mit a vádlottnak nem mondanak meg. Mintha attól tartanának, hogy a mit a földi bírák végeztek: mihamar bekövetkezik nélkülök is.

A vádlott: ott fekszik vánkosain, félig csukott szemekkel, némán. Felőle ítélnének

akármit. Ő nem törődik senkivel, semmivel. Leszámolt. Vétkezett: bűnhődni fog. A legnagyobb büntetés éri, a mi halandó elszenvedhet.

Nagy volt a bűn is. Az élet harcát akarta vívni, holott tudta, tudnia kellett, hogy gyöngé-e harcra. Ifjan, csaknem gyermekévekkel vetette bele magát az ádáz, zajos, véres küzdelembe, a melyben körülötte annyi millió erős, edzett férfi fáradt ki. Azt hitte elég, ha forrongó eszméket, nemes idealizmust, érző szívet, rómlatlan kedélyt visz fegyverekül. Nem ismerte még az életet; előtte üdén, mosolygón ragyogott minden virág; a napnak csak aranyugara láta, árnyat sehol. Ugy gondolta, hogy minden ember olyan becsületes, mint az apja, minden nő olyan tiszta szívé, mint az édes anyja. És a mi a legnagyobb vakmerőség volt tőle: remélte, hogy bár kis körben, képes lesz eszméit diadalra juttatni, ki fogja irtani az egymásra törő rosszat, legalább az emberiség egy parányából.

Évekig küzdött. Fialat lelke átható melegével, eszméi mocsoktalanságával, szellemének előre igyekvő, sötétséget oszlató fáklyájával. Azok sorába állott, akik fejükel dolgoznak s belső láng pezseg ereikben. Nem gondolt a jövővel, nem törődött

avval, hogy a sivar való megcsorbitja a legélesebb kardot is. Nem vette észre, hogy míg a csata tüzebe hevül: ereje fogy, idegzete gyöngül. Megfeledkezett arról, hogy a természet hatalmas és megboszulja az ellene vétkezőt. Ki akart emelkedni a porhüvelyből; a természet izzé törte e hüvelyt; nyomorult betegség bilincseit verte rá, melyek meggátolták őt munkája folytatásában. — Agyának sejtjei, mint megannyi kifáradt katona, rajzott, zugott; egész lényét kimerültség tartá lekötve. Fialat volt és ah, már is mily gyöngé.

Nehéz sóhaj szállott fel kebléből. Kelt-e neki ez az erőmegfeszítés? Nem boldogabb-e a domboru mellü, tudatlan mészáros, akit nem hevitének magas eszmék, de aki teli tüdővel szivja hajnaltól napestig a szabad levegőt! A lázas, folytonos munka, melybe egész szelleme belemerült, felémésztette összes erejét. Hetek óta szenved már a vértanuság kinzó gyötrelmeit s e hosszú, tétlenségben töltött napokon, ez álmatlanul átvirasztott éjszakákon egész ifjusága, küzdelme megújult előtte. Legszébb éveit veszté el; a testi fejlődés soha vissza nem térő idejét. Mit ér azzal, hogy nevet szerzett magának, hogy becsülik: ha itt kell hagyni e nehéz, e szép életet, összes fájdalmaival. Mert érzi, hogy azok a

azokon a tereken, melyeken a nők munkaerejét az állam foglalkoztatja, azok pompásan beválnak, a nélkül, hogy kénytelenek volnának speciális női hivatásukat és nőiességüket feláldozni.

Legujabban az állam kereskedelmi tanfolyamokat nyitott a nők számára s a mint a képviselőház közoktatási bizottságában, hol most a közoktatásiügyi miniszter jelentésének tárgyalása alkalmából ez ügy szóba került — konstataáltak, ezek az intézetek, bár csak a múlt évben létesültek, máris igen életrevalóknak bizonyultak.

Az a kitűnő fogékonyság, mely a nőket a legkülönbébb ismeretek megszerzésénél oly kiválóképen jellemzi, itt is érvényesül. Ehhez járul a női természetnek erős szívóssága, meg az a meleg lelkesedés, melylyel a nők megragadják és használni is akarják a függő helyzetből való kiszabadulásra alkalmas eszközöket.

A kereskedelmi élet tágas mezéjén számos megélhetési mód nyílik a nők számára, s az államhatalom üdvös dolgot végez, mikor e módok megszerzését nekik lehetségessé teszi. Sokkal szívesebben látjuk, ha a nők a kereskedelem terén keresnek magukhoz illő alkalmazást, mint azt a szomorú jelenséget, hogy a képességnek és hivatásnak minden észrevehető nyilvánulása nélkül előzőnlük a színészi pályát, a melyen nagyobb részök sehogyse boldogul. Sokkal szívesebben látjuk, ha az állam reális megélhetési mód választására sarkallja a szegényebb osztályhoz tartozó értelmes nőket, mint azt, hogy a színészi iskola nagy reklám révén csábítgat színészi pályára fiatal leányokat, a kikben színészi tehetségnek egy szikrája sincs. Ezek a szegény teremtések eltöltene négy esztendő az iskolában s azután kell meggyőződniek arról, hogy milyen keservesen csalódtak. Valamelyik ke-

reskedelmi irodában alkalmasint boldogulhattak volna, így meg a család keserősége megmérgezi éltöket és szaporítják a veszendő lelkek számát.

Igazi üdvös eredményt várunk a női kereskedelmi tanfolyamoktól, melyeket most már szaporítani kell, hogy minél számosabban részesülhessenek az alapos kiképzésben. De az államnak azután okvetlenül gondoskodnia kell arról, hogy addig is, a míg a nőknek a kereskedelmi pályákon való alkalmazhatósága népszerűvé válik, az intézetekből kikerülő növendékek alkalmazást nyerjenek. A miniszter azt megis ígérte, midőn a közoktatási bizottságban ez ügyben nyilatkozott s a közvéleménynek nincs oka Csáky gróf ígéreteit kétségbe vonni.

Valuta és konverzió. A legutóbbi napokban a két pénzügyminiszter között folyó értekezletekben teljes megegyezés jött létre a pénzügyi műveletek sorrendjére nézve is. Megállapították a végrehajtás tervezetét és megegyezésre jutottak az ahhoz szükséges intézkedésekre nézve. Mihelyt a javaslatokat a parlamentek elintézték, azonnal és haladéktalanul megkezdik a konverzió foganatosítását.

Horvát tanácskozások Fiumében. A Horvátországból, Isztriából és Dalmáciából Fiuméba összegyülekezett 80—100 horvát politikus a napokban különböző kérdésekben határozott. Először is kijelentették, hogy a hármasszövetségnek szlavellenes irányja van s azért Nagy-Horvátország megalósulásának is (az Isztriával, Dalmáciával, Boszniával és Hercegovinával való egyesítésnek) utjában áll. A jogpárt (vagyis Starcevicspárt) — ugymond az egyik határozat — a monarchia legnagyobb mérvű megszilárdulásának az tartana, ha a megnövekedett Horvátország egyenjogúsított nék Ausztriával és Magyarországgal, egyúttal pedig a cseh államjog is elismertetnék (ami az ifjucsek programja). Az egyenjogúsított nemzetek erőérzete fölőlegessé tenné a ki nem próbált szövetségeket. Figyelemre méltó, hogy a jogpárt (s ez Star-

csevics politikája) a monarchia izolálása mellett van s ebben lényegesen különbözik szövetségesétől, az ifjucsek párttól, mely az orosz szövetséget sürgeti. Végül elhatározták, hogy a szegénységben élő Starcevicznek nemzeti ajándék gyanánt egy házat vesznek Zágrábban.

HIREK.

— **A koronázási jubileum Nagybecskereken.** Az utolsó képviselőtestületi ülés, mint annak idején említettük, egy bizottságot küldött ki, melynek feladatává tette, Ő Felsége koronázásának 25-éves jubileuma megünneplésére vonatkozólag a közgyűlésnek javaslatot tenni. A bizottság tegnap délután konferált a polgármesteri irodában. Jelen voltak Krsztics polgármester, Perisics Zoltán dr. főjegyző, Francz József László, Steinitzer Géza, Weiss Izidor és Brájjer Lajos dr. városi képviselők. A közgyűlésen a következő indítványok fognak tétetni: 1. Nagybecskerek városa üdvözlő feliratot intéz a király Ő Felségéhez. 2. Junius 7-én, mint a koronázási nap előestéjén, a város lakossága felkérte, hogy kivilágítson. 3. Haladó isteni tisztelet a róm.-kath. plébánia-templomban, melyen a városi képviselők testületileg részt vesznek. 4. Steinitzer Géza indítványára egy kétezer forintos alapítványt tesz Nagybecskerek városa, melynek ötszázalékos kamatából minden évben a koronázás fordulóján kétszáz városi szegény fog megvendégtetni.

— **Májusi ájtatosságok.** A róm.-kath. egyház az év legszebb szakát, május havát, a boldogságos sziz Máriának szentelte s tiszteletére az egész hónapon keresztül minden nap különös ájtatosságot végez hűveivel. — Egyházközségünk szintén végzi ezen ájtatosságokat, melyek a tisztelendő iskolanővérek templomában tartatnak. E hó 1-én már jóval 5 óra előtt szorongásig megtelt a kis templom hívőkkel. A templomot, az oltárt, de különösen a boldogságos Szűz szobrát a májusi kedves virágok díszítik, illatukkal adózva május királynéjának. A mint Geiger Antal hitoktató az oltár-

birák, bárhogy titkolják is, az utolsó utat jósolták meg számára. A csatában legyőzetett. Teste gyöngye volt s e harcban a szellem nem segíthet. Rövid idő lehet mindössze, a mi még hátra van neki. Tudja.

Beesett arca még sápadtabb lesz, szeméből felcsillan a fátyolozottságon keresztül egy fénysugár, egy az utolsók közül. Apa, anya, testvérek odafutnak mellé. Kérdezik, mit akar, mire vágnék?

Tagadólag int fejével. Nem kell már neki semmi.

Azok csüggetegen távolodnak pár lépésnyire. Elszorult szívvel látják a látható pusztulást, mely az életre hivatott ifjut kitepi az élők közül. Szülőknek a bölcsőtől épített reménye, büszkesége, ime menthetlenül vész a sirba; fekete gyász költözik be a házba. Siralom, bánat közelegnek gyors léptekkel.

A beteg agyában mintha megannyi vércsepp járna ördögi táncot. Most, ez utolsó perczekben, küszöbén a tulvilági életnek, kijáratánál az emberi hiúság és gyöngeség e tágas birodalmának, — mig körülötte zokogó fájdalom tanyázik: képek vonulnak el előtte. Behunyt szemekkel gondolja el, mi következik azután, ha az utolsó érverés is megszűnik? Mikor elül e szörnyű, néma harc s győzelmes kárörömmel

mélyeszi testébe a csontváznak rajzolt halál fájdalmat okozó körmeit. Szülei: az áldott jó szülők sirnak; minden könnyesejük szívük őszinte bánatát jelzi. A pap imádkozik. A barátok több-kevesebb részvétellel beszélgetnek róla; egyik-másik elmondja: „derék fiu volt“; „kár érte“; ismerősei is sajnálkoznak fölőtte. Egyik-másik nő talán arra is visszaemlékezik, hogy egyszer tánczolt vele, „pedig komoly ifju volt“. Mások más tulajdonságait emlegetik . . . És eltemetik, a többi csendes emberek közé. Szülei holtukig siratják; testvéreinek is sokszor jut eszükbe; itt-ott említik tán az ismerősei is és elfelejtik, el bizonynyal . . .

Izzó tüzrózsa gyul ki hirtelen sápadt arcán. Valami, valaki jut eszébe. Furcsa. Lázban van; maga sem tudja: él-e hal-e s milyen különös dolgokkal foglalkozik. Nem megy ki a fejéből. Egy leányka jut eszébe: — nem először, mióta beteg — vonásaira tegnap még tisztán emlékezett; most elmosódnak előtte. Csak szeméire és ajkaira emlékszik s a hangját mintha keresztül hallaná a folytonos zugáson, mely fülét betölti. Ez a leányka volt tavasza életének gyermekévei óta, titkos ábrándjainak, rejtett vágyainak élő alakja. Reá gondolt komoly tanulmányai közt; a róla való gondolkodás lelkesítette küzdelmeiben; ez édesíté meg

keserőségeit; lényével forrott össze jövőjének minden mozzanata, szívének minden édes reménye, előre is boldogító vágya. Mint oltárképet őrizte lelkében, királynője gyanánt eszméinek, melyek mind neki hódoltak, hozzáfűződtek. Már nem is volt messze a végcélőtől. Gyakran foglalkozott az aransugáros, rózsás jövővel, kettőjük jövőjével . . .

És vége mindennek. Tompa fájdalom keseríti el. Hálátlansággal vádolja magát, de úgy érzi, hogy a kiket itt kell hagynia, azok közt e lánykát hagyja itt legnehezebben. Szeretettel gondol családjára, mely odaadó gyöngédséggel ápolja s a leányt, ki konvencionális társadalmi szokások miatt meg sem látogathatja, szívből sajnálja itt hagyni. Heves vágy, izgató láz vesz erőt rajta. Felveszi a harcot újra. Nem megy; nem hagyja itt az életet, nem hagyhatja itt őt, hiszen most jön a tavasz; illata ide száll, derűje előre mosolyog. Nem, nem hagyja.

Kimerülten vonja magára a takarót és szinte kellemetlenül veszi, hogy családja odasiet hozzá, tudakozódik állapota felől. Nem esik jól az az anyai kéz áldásos melege, ah, ha az ő kis keze egyszer végigsimítaná égő homlokát, azt hiszi, meggyógyulna. Ellenállhatlan, szinte kitoró vágyat érez, hogy

hoz lépett, fölhangzott a zárdai növendékek éneke, kik az angyalok királynéját az „O Sanctissima“ kezdetű szép énekben dicsőítették. Ennek végeztével az egybegyűltek a lorettói litániát imádkozták. A litánia után ugyancsak Geiger hitoktató rövid, de remek-szép beszédet tartott, fejtegetve a májusi ájtatosságok jelentőségét, ösmertetve az érzelmeket, melyekkel Mária tiszteletében buzgólkodunk, különösen nekünk, magyaroknak, kiket első sz. királyunk Mária védelmébe ajánlott. Maradandó emléket hagyott a szép beszéd mindannyiunk szívében, kik ez érzelmekek hatása alatt örömmel hallottuk a bold. Szűzről szóló antiphonát a növendékektől, s az oltári szentséggel adott áldás után meghatva távoztunk a szent helyről. Azóta nap nap után zsufolásig telt templom vesz részt az ájtatosságokban s áhitattal hallgatja a szebbnél szebb énekeket, melyeknek betanításáról, vezetéséről s változatos beosztásáról fáradhatatlan karmesterünk, Szálik József dicséretes szorgalommal s ösmertes szakértelmével gondoskodik. Így e hó 2-án élvezettel hallgattuk Babiczky Erzsike k. a. kedves énekét: „Meine Seele“ Zangi-tól, 3-án Marianovich Szilárd k. a. „Ave Mária“-ját, Weisztól. 4-én a felső leányiskola növendékei szép karénekekkel gyönyörködtettek bennünket; 5-én Piukovich Irma k. a. a kar kíséretében remekül adta elő Geiger „Ave Mária“-ját; 16-án pompás női kartól szép Mária-dalt hallottunk 7-én a helybeli főgymnasiumi ifjúsági énekkar az „Omni die“ kezdetű szép Mária-éneket adta elő Herr Odön tanár vezetése mellett ritka praecisítással. 8-án Marianovich Szilárd kisasszony kedves énekét élveztük, Cherubini „Ave Mária“-ját. 9-én kellemes meglepetésben részesültünk: Jokly Irma k. a. Gounod „Ave Mária“-ját adta elő, s kedves énekét Tolveth Anna kisasszony hegedűvel remekül kísérte. Úgyes hegedűjátékában 12-én is volt alkalmunk gyönyörködni, amidőn Szálik József harmonium kísérete mellett Raff „Cavatina“-ját adta elő. Folyó hó 10-én pedig hatalmas férfinegyest halottunk, mely a Szálik karmester vezetése alatt megszokott pontossággal adta elő az „Ave Maris Stella“ és „Regina coeli“ kezdetű latin Mária-énekeket. 11-én a felső leányiskola III. és IV. osztályának növendékeitől hallottuk azt a szép Mária-éneket: „Ha én mindazt elmondhatnám...“ s ma a növendékek legkisebbjei rótták le a bold.

Szűz iránt kegyeletük adóját abban az ösmertes régi Mária-énekben: „Máriát dicsérni hívek jöjjetek!“... Az eddigiek szerint az ájtatosságok sorrendje a jövőben is sok változatosságot ígér, — s az előadott darabokról a jövőben is be fogunk számolni olvasó közönségünknek. (a. m.)

— A színházi estély műsorából javában tartanak a próbák, és a közönség hihetőleg a legelvezetesebb estélyek egyikét nyeri a magyar nyelvterjesztő egyesület vasárnap mükedvelői előadásaiban. A jegyek nagyon kapósak és így ajánlatos lesz azok iránt vasárnap reggelig gondoskodni, mert az nap a vidéki vendégek fogják igénybe venni a még kapható jegyeket.

— A XXII. zsidó községkerület megalakulásáról tegnapi tudósításunkhoz pótlólag még a következőket közöljük: A tisztikar megválasztására Klein Mór dr. elnökle alatt Schwarz Mihály és Milkó Ferencz tagokból álló szavazatszedő bizottság küldetik ki. Megválasztottak: kerületi elnökül Rósa Izsó dr., helyettes elnökül: Löw Immánuel. A közoktatásügyi bizottság elnökül: Klein Mór dr., helyettes elnökül: Vogel Náthán. Az első bíróság elnökül: Lichtenberg Mór (Szeged), helyettesül: Dózsa dr. (Makó). A második bíróság elnökül megválasztott: Berger dr. (Mező Váshely), helyettesül: Weisz dr. (Kiskinda). A kilencz tagból álló előjáróságba Nagybecskerekéről beválasztott: Schwarz Mihály. Elénk vitát keltettek a napirenden levő tárgyak, melyek közül Klein Mór dr. két rendbeli közoktatási ügyekre vonatkozó indítványai egyhangulag elfogadtattak, egy harmadik a mely a bírósági eljárásra vonatkozik, elvben ugyan elfogadtattott, de annak gyakorlati alkalmazását ezidőszerint kimondani, korainak tartott. A negyedik indítvány pedig, mely az anyakönyvekben tévesen bevezett vezetékneveknek az anyakönyvvezető által leendő kiigazítását, utólagos hatósági jóváhagyás, és az esetek előzetes bejelentése mellett célozta, élénk hosszú vita után mellőztetett. Általán véve nagy érdeklődést tanúsítottak a megjelent kerületi képviselők az egyház közigazgatása ügyei iránt, és emez érdeklődésből kivette a nagy közönség is a maga részét.

— A rejtélyes czopf. Valamelyik vízszabályozási társaság igazgatósága költözött el közelébb a régi helyiségéből. A huzcolkodás alkalmával sorban ke-

rültek napfényre a rozoga íróasztalok, porlepett nagy könyvek, öblös kalamárisok, hosszuszárú pipák és végül előkerült a hivatal büszkesége: a pamlag, mely már kapitulációkat szolgált keresztül, s melyen délelőtt olyan jól esik a pihenés és délután olyan jól a — nyugalom.

Nagy gonddal bolygatták meg az elaggott butor-darabot, mely fájdalmasan nyikkant fel minden érintésre. De hát mit volt mit tenni? A vén jószágot el kellett cipelni mindenképen, és két gyengéd lelkületű hivatalszolga a végső perczben kimélttel emelte fel a magasba, hogy megkezdje utját.

Ekkor valami váratlan dolog történt.

A vén kanapé végső elkeseredésében megrázkódott, s kiadta rég rejtgetett titkát, egy: — czopfot.

A szolgák elejtették a kanapét, s az igazgatóság tagjaiban elhült a vér. Hogy kerül ebbe a tisztessé komoly helyiségbe egy — czopf? Egy ott vesztett női czopf? Melyet bizonyára egy önmagáról megfeledkezett női személy hagyott ott valamely gyengéd pillanatban.

Szörnyűség! A tisztviselő urak gyanakodva nézettek egymásra, s találgatták, hogy melyikük lehet az ottmaradt czopf hőse? Kinos dolog. Valamennyien házasok voltak.

A dologból kétségkívül nagy események kerekedhetek volna, ha ebben a pillanatban be nem lép a társaság természetes szolgája, a huszár, a ki nagy mohósággal kapott a czopf után.

Az igazgató összeráncolta szemöldeit és szigoruan kérde:

— Ohó, hát a tied?

A huszár zavartan felelte rá:

— Igen.

— És hogy került ide?

A huszár kinosan hörgött, s aztán merész fordulattal felelte:

— A feleségem hagyta itt... takarításkor... Hiszen elvégre ezt is el lehet hinni!

— Agyonlőtt fiatal leány. Megrendítő szerencsétlenség történt Szeged közelében, Sándorfalván. Lichtenberg Mór sándorfalvi nagy majorjában ugyanis tegnapelőtt az esti órákban egy Répás Balázs nevű fiatal parasztleány azzal mulattatta a többi béreseket és béresnöket, hogy egy revolverrel ijesztgette őket. A leány mit sem tudott arról, hogy a revolver töltve van s mindenféle mókát csinált vele. Eközben lépett a szobába Juhász Mariska, Juhász Mihály csodaszép, alig 16 éves leánya. A leány őt is megakart ijeszteni s homlokának szegezte a pisztolyt. A következő pillanatban a revolver elszült s a szerencsétlen leány velőtrázó sikoltással bukott a

lássá őt, beszéljen vele, hallja hangját, kezét érinthesse, itt legyen közelében, ne is menjen el tőle soha!

De a józanság lehüti hamar. Nem lehet. Hogy hívhatná ide őt? Mit mondanának hozzá szülei és az ő szülei? Kitenné a világ szájának.

Izsonyu harc dul bensejében. Mit törődik ő mindezzel, — mikor neki még pár napja van hátra? Látni, igen látni akarja.

Szólni akar, de szava elful. Hiába erőlködik; hasztalan kérdezik körülötte: mit akar. Nem tud válaszolni, csak hörög, szeméi tűzben égnek s egész valója rendkívüli izgatottságot árul el. Senki sem tudja, mit akarhatott s fájdalommal gondolják: az utolsó vihar, mindjárt lecsöndesül örökre.

Órák telnek, míg ismét magához tér. És újra agyába ötlök az előbbi gondolat, most valamivel tisztábban itél. Belátja, hogy a mire vágyott, lehetetlen. Még jó, hogy nem szólt. De sötét fájdalom fogja el. Így kell kimulnia, a nélkül, hogy még egyszer láthassa bájos arcát, még egyszer fülébe csenghessen dallamos, édes hangja? Mióta beteg, avval vigasztalta magát: hogyha jobban lesz, újra láthatja őt. Le kell mondanania e boldogító reményről örökre. Leg-

alább arczépe volna tőle, hogy forró ajkaihoz érinthesse, szívére zárja s azzal együtt haljon meg. Könnyebbek volnának fájdalmi is. Nincs semmi. Hogy is jutott volna neki eszébe ilyen dologról gondoskodni? Sohasem törődött az effélékkel. S most érzi, hogy hátralevő óráit odaadná egy kis emlékért.

Hirtelen örömsugár villan át arcán. Tárcaja után nyul s szinte lopva, hogy ne lássák, tépett papírszeletet vesz ki onnan. Csókolja, csókolja, forrón, hosszasan, könye is ráhull s fátyolos, nedves szemekkel is csak nézi a foszlányt, nézi. Környezete nem tudja, mi lehet az, a mi ily változást idézett elő a betegnél. Nem is mutatja nekik. Féltekenyen elrejtí.

Meg van hát. Egy gyűrött lapocská, melyet valahol lelt. Az ő írása. Régen írta, gyermekkorában még. Egyszerű, kuszált vonások, de neki kedvesebbek a világ minden drágaságainál. Csókolja, egyre csókolja s azon tépelődik, vajjon gondol-e rá, aggódik-e értem, leveri-e, ha megtudja, hogy az a komoly, bolond fiu nem „érzeleg“ többé előtte.

Mit érez iránta? Olyan mindennapi részvétet-e, mely másnapra elmúlik, avagy átrezeg-e elken az a részvét?

Tünődik, töpreng rajta s görcsösen fogja a papírt és csókolja, csókolja egyre.

Harmadnapra örökre elaludt. Ujjai akkor is görcsösen szoritották a papírdarabkát. Egészen úgy történt, ahogy elgondolta. „A részvét általános volt.“

A lányka, kiért az ifju utolsó perczéig lángban égett, titkon megsiratta a „derék jó fiut“, de mikor a mamája kérdezte: miért vörösek a szeméi, azt felelte:

— Kifutta a szél.

Persze, hogy kifutta. Kifujja bizonyosan azt a kis melegséget is előbb-utóbb, amit igazán érzett az ifju iránt.

Végre is, ő rajta — szegényen — nem lehet már segíteni s a lány sorsa a férjhezmenés.

Mihelyt alkalmas kérő jön, meglesz a kézfogó is. De azért még sokszor fog visszaemlékezni arra a komoly fiura, aki egy irkalappal ment a másvilágra.

Egyszerű történet, ugy-e? Nincs benne semmi bizarr, semmi vérfagyasztó.

Annyi az egész érdeme, hogy igaz.

Adorján Ármín.

földre. A leánynak a golyó teljesen összeroncsolta a fejét s néhány óra múlva iszonyu kínok közt meghalt. A gyilkos legény felőrülten futott el a helyszínéről s valószínű, hogy a Tiszába ölte magát.

— **Kihúzták a Baross számokat.** A tegnapi brünni huzáson Temesvárról sokan nyertek ternót Baross számaival. Baross miniszter halálának híre tudvalevőleg e hó 7-én terjedt el, tényleg meghalt 2 nap múlva 43 éves korában. A brünni huzáson kijött mind a három szám: 2. 7. 43.

— **Öngyilkos inas.** Pészakról írják, hogy ott a 19 éves Petrov Péter fecspuskával szíven lötte magát. Két csövű, hosszú vadász fegyvert használt, melyet ágyon ülve zsinór segítségével sütött el magára. A lövésre a szomszédok elősiettek, de mire a szobába értek Petrov már jó formán meg volt halva. Az öngyilkos rokonánál egy Csizék nevű mesterembernél volt mint tanonc és öngyilkosságát állítólag azért követte el, mert mestere a rendes időben nem szabadította fel. A fiatal ember ezt annyira szívére vette, hogy akkor midőn rokona a háztól távol volt, öngyilkossá lett.

— **Esketés váltóra.** Nagy Komlóson történt az alábbi, nem mindennapi eset. Ballán Preda gazdag román fia, a szerbeknél, románoknál divó szokás szerint, mielőtt katonai évet kitöltene, feltételes nőszülési engedélyt kapott, melyet Ballán György papnak adott át. Az esketést azonban valami közbenjött ok miatt elhalasztották. Februárban kellett volna a lakzónak megtörténni, mikor a pápa az utolsó perczben azzal állott elő az esperesi hivatalban, hogy ő az engedélyről nem tud semmit, de ha a legény egy 50 frtos váltót aláír, kész őket összeeskedtetni. A vőlegény a váltót ki is állította, de az öreg Ballán Preda a zsaroló pápa ellen kiskoru fia nevében, mikor a váltót beperesítették, a zombolyai szolgabírósnál följelentést tett.

— **Agyonütötte a villám.** Ó-Telekről írják lapunknak, hogy Szabó János, ó teleki lakos tegnap délután 4 óra tájban a község határában járkált, hogy a vetéseit megsejmelje. Időközben vihar kerekedett s egy lecsapó villám a szerencsétlen embert olyképen sujtotta, hogy rögtön szörnyet halt.

— **Öngyilkosság a vasuti sineken** cím alatt nemrég említettük, hogy Reich János zombolyai eczetgyáros a Budapest felől jövő vonat elé a vasuti sinekre feküdt, s a vasuti sinekre feküdt, s a mozdony elgázolta s testét összeroncsolta. Az esetről újabbant írják, hogy az öngyilkosság oka a: pálinka, mely már annyi családot tett szerencsétlenné. Reich ugyanis alig néhány hete ok nélkül távozott el hazulról szerető nejének és gyermekeinek, valamint anyjának tudta nélkül. Távozásának oka az, hogy Reich nagy barátja volt a szeszestől loznak úgy, hogy reggel már ott lehetett találni az intelligens embert a lebujokban. Barátai, kik mindent elkövettek, hogy jóútra térítsék, szemrehányásokat tettek neki. Talán maga Reich is belátta szomorú helyzetét, de a megjavulás útjára térti képtelen lévén, önmagával meghasonlott, — eltávozott hazulról. Eltávazása után egy héttel meghalt egy 5 éves kis gyermeke, utána ismét egy héttel egy 2 éves fiacskája; mindkettő difteritisben. Könnyen elképzelhető az otthon maradt szegény özvegy asszonynak a helyzete. Barátai azt hiszik, hogy épen gyermekeinek elpusztulása, távollétének ideje alatt vitte őt a végzetes halálba, mert mint Reich hátrahagyott leveleiből látszott, tudomással bírt gyermekeinek elhalálozásáról.

— **Elveszett okmányok.** Tegnap, vagyis 12-én délután a Billitz-féle főutcai lisztüzlettől a mellenczei utcáig vezető uton egy Billitz Béla nevére szóló abszolutorium és egy szigorlati bizonyítvány elveszett. A megtaláló kéri, hogy az okmányokat, a melyek rá nézve úgy is értéktelenek, a rendőrségnek adja át.

Táviratok.

A képviselőházból.

(A képviselőház ülése május hó 13-án.)

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház Baross halála óta ma először tartott ülést, melynek kezdetén elnök jelentette, hogy a ház minő módon vett részt Baross Gábor végtisztességételen. (Általános helyeslés.)

Erre következett a napirend: a földmívelési tárca költségvetésének folytatolagos tárgyalása.

A lóversenyek tételénél, Lits Gyula felszólalására Bethlen András gróf földmívelési miniszter jelentette, hogy Wekerle pénzügyminiszter a totalizateurt legközelebb megadótatja.

Hoitsy Pál mesterséges eső alkalmazását hozza szóba; Justh Gyula, Szederkényi Nándor, Márkus József, Endrey és Bernáth Dezső a sáskairtas szabályozását sürgetik.

Bethlen András gróf miniszter Hoitsy felszólalására vonatkozólag megígéri, hogy szakértőt küld Texasba, az utóbbiaknak azt feleli, hogy három hét alatt javaslatot terjeszt be egy szaktestület elé a kérdés megbeszélésére.

Pap Géza egy nagy figyelemmel hallgatott beszédben az állategészségügyi törvénynek a száj- és körömfájásra vonatkozó intézkedéseinek eszközendő módosításokat kért olyan módon, hogy a községi zár szélesebb alapokra helyeztessék. (Általános helyeslés.)

Tisza Istvántól hallott később a ház egy igen figyelemreméltó felszólalást a vízszabályozás kérdésében. Tisza István sokalja a 17 évet a a Tiszaszabályozásra; sürgeti a Szamos szabályozását.

Ülés vége 3/2 órakor.

Baross Gábor utoisó utja.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Baross Gábor hült tetemeivel, tegnap reggel 6 órakor indult el a különvonat a család dal és a fővárosi küldöttekkel. Fél órával később Josipovich és Bethlen gróf miniszterek, a képviselőház küldöttsége és kereskedelmi miniszterium főbb hivatalnokaival indult el az illavai temetésre a második vonat.

Utközben egész Illaváig, a vasuti állomásokon mind fekete lobogókkal és fátyolos lámpákkal fogadták a tovarobogó gyászvonatot. A hogy a vonat Illavára ért, a fekete posztóval bevont váróteremben helyezték el a koporsót. Délben megérkezett a nyitrai püspöki helynök fényes segédlettel, és midőn a szertartás véget ért, a közönség sorraiból kiváltak a halottvivők, és felváltva vállakon vitték az óriási koporsót, és így haladt az impozáns menet a templomig. A templom előtt nyolcz országgyűlési képviselő vette át a koporsót, és úgy vitték vállakon óriási közönség sorfalai közt be a templomba.

A boldogult miniszter öreg szüleit annyira megtörte a csapás, hogy nem voltak képesek sem a vasúthoz, sem pedig a temetésre eljönni.

Baross Gábor agg apja folyton azt mondogatja a halálhír óta:

— Csak a megycét ne hagyta volna el, — a mire annyit kértem, — bizonyára még sokáig élt volna!...

Az indóházból 232 koszorut vittek a menet után kocsikon, míg az érkezőket Zichy József gróf főispán fogadta.

Vége a templomban utoljára szentelték be a holt tetemet és onnan a kriptába vitték, hol örök nyugalomra helyezték el.

Közlekedési miniszterium.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsi jelentések szerint külön közlekedési miniszteriumokat szerveznek. Nálunk közlekedési miniszterré Zichy József gróf pozsonyi főispán van kiszemelve, ki hir szerint egy ideig Wekerle mellett kereskedelmi államtitkár lesz.

A győri mandátum.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Bánffy Dezső báró elnök fölhatalmazást kért arra, hogy a Baross Gábor halálával megüresedett győri kerületben az új választás idejét kitűzze. Megadatott.

Az Akadémia Pauer mellett.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pauer Imre lemondását — a ki tudvalevőleg utóbb rendkívül föltűnő plagizálási irodalmi botrányba volt keverve — az Akadémia tegnapi ülésén 27 szavazattal 3 ellen nem fogadta el. Tisza Kálmán, Salamon Ferencz, Thaly Kálmán, Pulszky Ferencz, Schwarcz Gyula és Szilágyi Sándor azt fejtegették, hogy Pauer lehet gyöngé filozofus, de mint hivatalnok kifogástalan.

Temes egy tani-képezdéért.

Temesvár, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Temesvárt felállítandó tanító képezdére a város 50,000 frtot, míg a megye 20,000 frtot ajánlott meg.

Rablógyilkos káplár.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Károlyvárosban tegnap éjjel egy Ivancsevics nevű Ramberg-ezredbeli káplár rablási szándékból lemezárrolta Gusztin hatósági alkalmazottat, nejét, két gyermekét és cselédjét. Ivancsevicsset ma elfogták. Vallott.

Dementi.

Budapest, május 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából távirják, hogy bárminő fordulatot vegyen a mostani válság, Olaszország semmi szín alatt nem lép ki a hármasszövetségéből.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(22-ik folytatás.)

Zoltán kezével intett, a mely azt jelenté, hogy úgy sem hiszi el, a mit mondani akar.

— Éva leánya volt, ennyi az egész. Higye el Irén, hogy bármely gondolkozó fő megakad azokon a rejtélyeken, a miket egy nő föladni képes. Imertem egyet, ki nek lelkében önvádnak és gyötrelmek kellett volna dűlnia, és oly sirok fölött tánczolt, a melyeket maga ásott; megvagyok győződve Irén, hogy kegyed nyugodtan és édesen alszik.

— Szörnyeteg! — suttogta magában a szép nő.

— No de jól van, kegyed elérte, a mit akart, én pedig belenyugodtam a változhatatlanba; élvezük tehát az életet, míg a végzet, a melyben vakon hiszek, el nem ér.

Epen Irén lakásához értek; a kis nyári lakban már egészen sötét volt. Irén megállt és aggódva kérde:

— Meddig szándékozik itt maradni?

— A nyarat itt töltöm; hogy azután mihez fogok, még nem tudom. Vizionlátásra szép hölgy!

A fiatal ember meghajtá magát s eltűnt az éj homályában.

Irénnek nagyon rossz éjszakája volt; ez a váratlan találkozás fölizgatta. Mintha csak a nemezis intése lett volna, hogy az első sebet, a mit a boszuló kard rajta ütött, mások, nehezebbek fogják követni.

Reggel heves főfájásról panaszkodott és szobáit egészen besötétíté.

A rendes látogatók pontosan megjelentek s mikor rosszulletéről értesültek, boszankodva vagy elzelve távoztak.

A gyógyteremben, a hol reggeli séta után a fűrdővendégek összegyűltek, egy új vendék jelent meg, a kit senki sem ismert. Előkelő hányavetiséggel dült egy karszékre s mitsem törődve a jelenlevőkkel, hirlapot olvasott.

Oszlányi ezredes is ép ekkor lépett be. Nővére és annak két leánya a terem egyik sarkában beszélgettek, míg Chloe a zongoránál ült, a nélkül, hogy játszani akart volna.

— Képzelték ezt a boszuságot, csupán azért jöttem ki, hogy Irént meglátogassam és nem fogad — mondá az ezredes Regéczinének, a ki csodálkozva kérde:

— Miért?

— Eh! egy kis migrain . . . . . és én ipja vagyok!

Fürkésző szemei már észrevették az idegent s csipetjéjét föltéve reá mutatott.

— Ki ez?

Egyik sem ismerte.

— Ah! no lám! — mondá az ezredes hosszas nézés után — mintha láttam volna valahol.

Dorinda kíváncsian fordult hozzá.

— Hisz ez az én ismeretlenem, a ki után mult ősszel két napig szaladgáltam.

— Ismered? — kérde Regécziné.

— Nem, csak úgy névleg, a vendégkönyvből: Holló Zoltán, földbirtokos Erdélyből.

Regécziné mit sem látszott törődni vele, s csakhamar más tárgyra tértek. A leányok pedig egymás közt sugdosták:

— Szép ember!

— Nagyon szép és előkelő, — mondá Dorinda.

Délután az egész Regéczi család Irén látogatására sietett. Mióta rokonokká lettek, nagyon szerették egymást s e szeretetet lépten-nyomon mutogatni érdekükben állott.

Irén ismeretségei Regécziné és leányai tervének nagyon alkalmasak voltak, csupán az boszantá őket, hogy a szép asz-

szony jelenlétében a leányokkal alig törődött valaki.

A megszokott látogatókat az inas szó nélkül bocsátotta be és benn az érdekes ismeretlenel találkozott. Irén meglepetésében és Regécziné ismert titoktartásától való félelmében mint rokonát mutatta be a fiatal embert.

— Holló ur, nemde Erdélyből? — kérde Regécziné, mialatt a bámuló fiatal embernek kezét nyujtá.

Chloe és Dorinda nem remélt kellemes délutánt töltöttek Irénnel s nem győzték Holló Zoltán sziporkázó élczeit és szellemét magasztalni, sőt Dorinda elragadtatásában Devecsery gróffal merte párhuzamba állítani, a miért Chloe méltán megharagudott.

Es ettől fogva Zoltán, mint Irén rokona, tárt karokkal fogadtatott a domináló társaságban s annak csakhamar kiegészítő tagja lett.

A barátságot napjainkban hamar megkötik, senki sem törődik azzal, hogy valaki honnét való, mit művel és milyen, a fő az, hogy költsön, beszélni tudjon, ha nem mond is igazat. Egy francia író igen szellemesen írta meg azt, hogy a barátok kihaltak, csak pajtasok vannak és Zoltán bőkezű pajtas volt, fáradhatatlan táncrendező, udvarias virágcsokor küldözgető és páratlanul galans.

Csakhamar a bámulásnak és szeretetnek olyan nimbusza vette körül, a mely őt minden szép és jó tulajdonsággal felruházta.

Irén mit sem tehetett ellene; ezerszer megbánta, hogy a meglepetés pillanatában rokonának mondta; remegett Zoltán közelletétől és szereplésének következményeitől. Egy-egy odavetett szava, egy gunyos mosolya néha megrontották egész napját, le birták hűteni legjobb kedvét és elszomorították.

Egyszer a szerelem magasztos érzete kapcsolta össze őket. Azután, hogy kijátszotta, boszut esküdött ellene. Akkor nevetni tudott csak e boszu hallatára. A végzet azonban kezére játszotta s volt idő, mikor az ifjunak csak egy intésébe került volna, hogy övé legyen, a kire egykor annyira vágyott. De az csak büszke megvetést éreztetett akkor vele. Azt hitte, hogy nem kell félnie többé attól, hogy szerelmével üldözni fogja. És mégis, most, mikor újra eléje került, megremegtetta a gondolat, hogy hatalmát vele éreztetni képes.

Büszke dacz költözött szívébe e gondolatra és nőisége fellázadt. Kész volt visszautasítani épen úgy mint egykoron tette.

De e mellett nagyon érezte, mennyire hiányzik férje szerelme, a mely minden bajában menedéke lehetett volna. Miért adta volna, ha most arra támaszkodhatik!

X.

Néhány nap mulva az ifju báró is megjött. A kerület, a hol mint képviselőjelölt föllépett biztosítva volt számára.

Irén alig váltott néhány szót vele. A sok elintézni való dolog, a minek ürügye alatt már reggel elhagyta és csak késő este tért vissza hozzá, egészen elfoglalta. Különbben is alig lett volna valami mondani valójuk.

A szép hölgy magára volt hagyva, szabadsága korlátlan és kedvteléseit minden tekintetben követhette, férje magaviselete azonban kissé sértette. És az öreg ezredes, a ki majdnem mindennap meglátogatta őket, sokszor csóválta fejét, ha Irént szomoruan és egyedül találta.

— Még sem boldog házasság ez! — mondta önmagában.

Egy csunya esős nap reggelén Irén türelmetlenül várta férje távozását, háromszor is félrehuzta a függönyt, míg megnyugodva, hogy férje kérdézősködésétől nem kell tartania, gyorsan felöltözött és esernyője mögé rejtözve egyedül távozott.

A parkon átkanyarodva az épen induló lövonati kocsira szállt és aztán a felső vendéglőben eltűnt.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasutvonalon.

Nagy-Ekikinda—Nagy-Becsckerek.		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	"	5.35	5.36	9.02
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.15	9.42
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becsckerek	érk.	7.33	6.51	10.13

Nagy-Becsckerek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
	ind.	5.50	12.00	7.20
Nagy-Becsckerek	"	6.08	12.21	7.44
Ellemér	"	6.30	12.51	8.16
Melencze	"	6.46	1.11	8.37
Kumán	"	7.11	1.49	9.19
Török-Becse—Aracs	"	7.45	2.29	10.04
Beodra	"	7.56	2.42	10.17
Karlova	"	8.36	3.30	11.13
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain.

Verseccz—Nagy-Becsckerek.		3648*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		II.III. o.		
	Temesvár ind.	—	—	12.00
Verseccz	"	5.50	2.20	—
Verseccz-Rét	"	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	"	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.23	2.55	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.13	—
Zichyfalva	"	6.49	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
Ó-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
	Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány	ind.	4.01	3.10	5.07
Szárca	"	4.27	3.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	3.37	5.37
Pusztá-Kenderes	"	4.50	3.48	5.46
Lázárföld	"	5.01	3.51	5.57
Nagy-Becsckerek-Bégapart	"	5.32	4.15	6.31
Nagy-Becsckerek	érk.	—	—	6.25

Nagy-Becsckerek—Verseccz.		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becsckerek	ind.	8.15	—
Nagy-Becsckerek-Bégapart	"	8.22	5.25
Lázárföld	"	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.06
*Lajosmajor	"	9.2	6.14
Szárca	"	9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.43
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka	"	9.57	7.15
Kanak	"	10.14	7.35
Ó-Lécz	"	10.23	7.45
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.43
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.52
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Verseccz-Rét	"	11.55	9.33
Verseccz	érk.	11.59	9.37
	Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.32
*Fény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

Párdány—Szécsány.		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.12	4.08
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

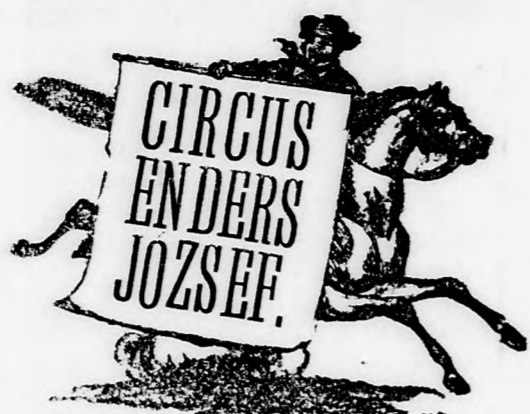
Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

40 tag
és 20
idomitott
lovakkal.

40 tag
és 20
idomitott
lovakkal.

Nagybecskereken

a kis híd melletti téren.

Naponta változott műsorozattal

nagyszerű dísz-előadás

saját zenekarral és új fedezett ponyvával.

Belépti díj: I. hely 60 kr., II. hely 40 kr., III. hely 30 kr., Karzat 20 kr.
Kezdeté 8 órákor. (205-3)

Minden ünnep- és vasárnapon 2 előadás,

az első délután 4 órákor, a második este 8 órákor,
minden előadás egész új műsorozattal.

„Segédjegyző.”

Egy a jegyzői teendők minden ágában teljesen jártas, 8 gymnasiumot végzett fiatal ember azonnal alkalmazást keres. — Megkeresések „segédjegyzőhez” Szárcsán (poste restante) czimzendők. (202-2.2)

Árverési hirdetmény.

Az alólirt községi előjáróság ezennel közhírré teszi, miszerint Ivánda község tulajdonához tartozó vadászterületén gyakorolandó

vadászati jog

1892. évi május hó 28-tól 1895. évi december hó 31-ig, miután előbbi haszonbérlet az előjáróság által kiszabott fizetési kötelezettségének eleget nem tett, nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni s ennek fogantatására határnapul **1892. évi május hó 28. napjának** délelőtti 10 órája ezen község előjáróságánál az alábbi feltételek mellett kitűzetik.

1. Kikiáltási ár 30 frt.
2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékat, vagyis 3 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánított érték-papirokban lelni.
3. A vevő köteles a haszonbéri összeget minden év január hó 1-től számítandó 30 nap alatt a községi pénztárba lefizetni.
4. Az ezen árverés kifolyásából kötetendő szerződés bélyegilletékét a haszonbérlet kötelező megfizetni.
5. Ha a haszonbérbevevő fizetési kötelezettségének a fenti 3. pontban megszabott határidőben nem tenne eleget, bánatpénzének elvesztése mellett saját költségére és terhére új árverés fog kitűzetni.
6. A vevő csak az árverés jogerőre emelkedése után lép a kérdéses vadászati jog tényleges élvezetébe.
7. Zárt írásbeli ajánlatok 10 százalék bánatpénzzel az árverést megelőző nap délután 6 óráig benyújtandók. (209-1.1)
8. Az árverési feltételek a község előjáróságánál a hivatalos órák tartama alatt bár mikor is betekintethők.

Ivándán, 1892. május hó 10-én.

A községi előjáróság.

Hirdetmény.

A „Nagybecskereki önk. tüzoltó-kar” f. évi május 26-án délután 2 órákor a városház nagy termében

rendkívüli közgyűlést

tart, a melyre az összes szavazattal bíró tag urak tisztelettel meghívottnak.

T á r g y :

1. Alapszabályok módosítása.
2. Titkár,
3. ügyész, és
4. mérnök választása. (204-2.2)
5. Indítványok.

Pflok, szolgálatvezető.

Rónay, elnök.

Bor-kivonat.

Ezen jönnek bebizonyult különlegességet egy kitűnő, egészséges bor azonnali elkészítéséhez, a mely a valódi természeti bortól nem különböztethető meg, a legjobban ajánlhatom.

2 kilo (100 liter borra elegendő) 5 frt 50 kr.

Használati utasítás ingyen csomagoltatik hozzá.

A legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Szesz-(spiritus-)megtakarítás

elérhető az utolérhetlen erősítő-szeszem által pálinkáknál. Ezen szesz kellemes és csipős ízt kölcsönöz az italoknak és csakis én nálam kapható.

1 kilo 3 frt 50 kr. (elegendő 600-1000 literre) használati utasítással. (169-30.8)

Ezen különlegességeken kívül ajánlom valamennyi szeszemet rum, cognac, likorok stb. gyártmányához utolérhetlen minőségben. Használati utasítás ingyen mellékeltek.

Arjegyzék bementve.

Pollak Károly Fülöp

szesz-különlegességi-gyár Prágában.
Szolid képviselők kerestetnek.

Árlejtési hirdetmény.

Torontálmegye t. törvényhatósági bizottságának 333.-5844. kgy. 1892. számú határozatával engedélyezett

szerbpárdányi község ház építési munkálatok

nyilvános szóbeli árverésen 1892. évi május hó 19-én délelőtt 9 órákor Szerb-Párdány község házában ki fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik eme munkálatot elvállalni óhajtják, hogy 8148 frt 69 kr. előirányzott összegnek 10%-ával, mint bánatpénzzel ellátva a helyszínen megjelenjenek.

Az építési feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt betekintethetők.

Szerb-Párdány, 1892. május 9.

Fohsz György,

jegyző. (210-3.2)

Radoszav Szóvra,

biró.